

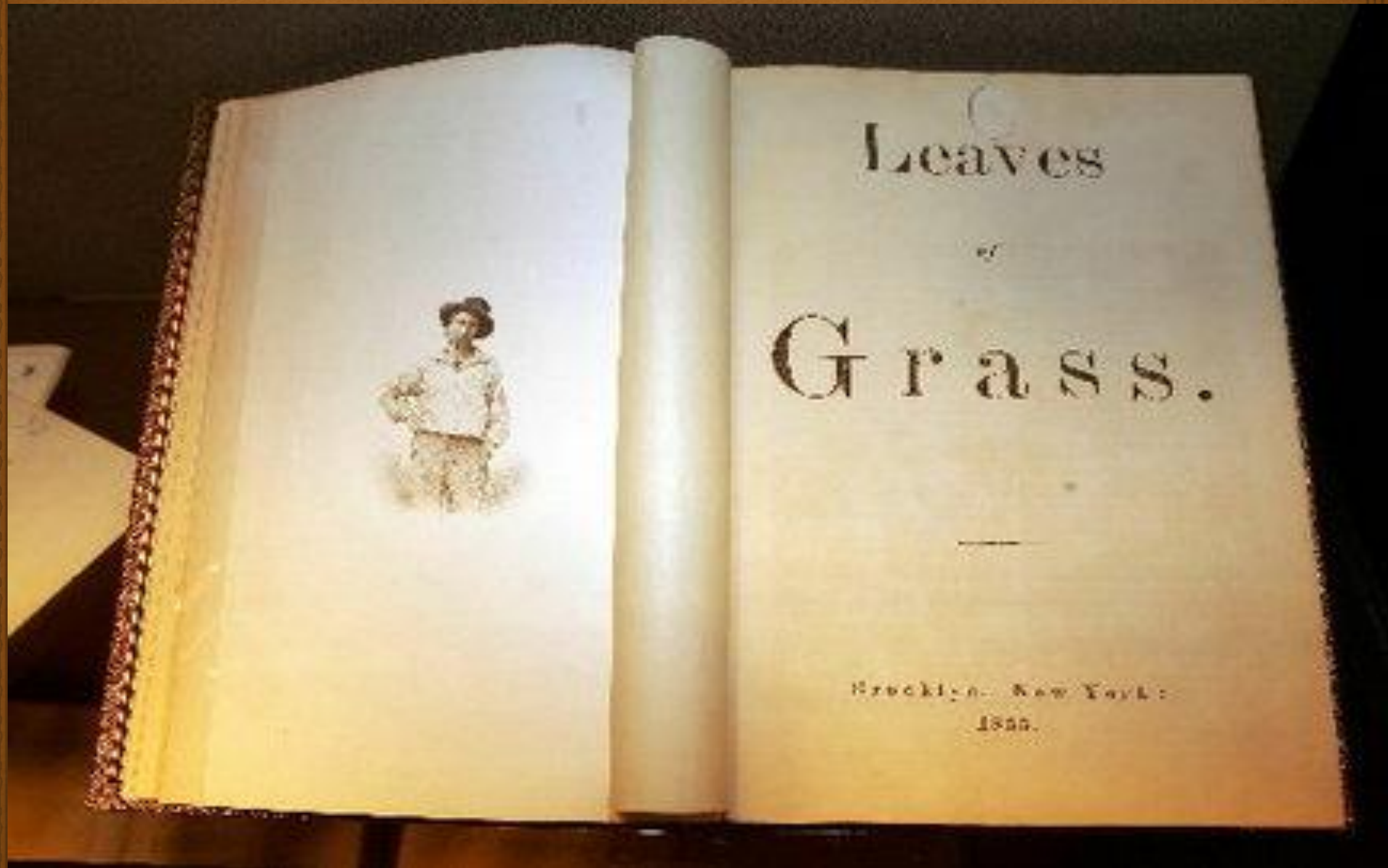
"To have great poets,
there must be
great audiences."
~Walt Whitman

Волт Вітмен, 1887 р.

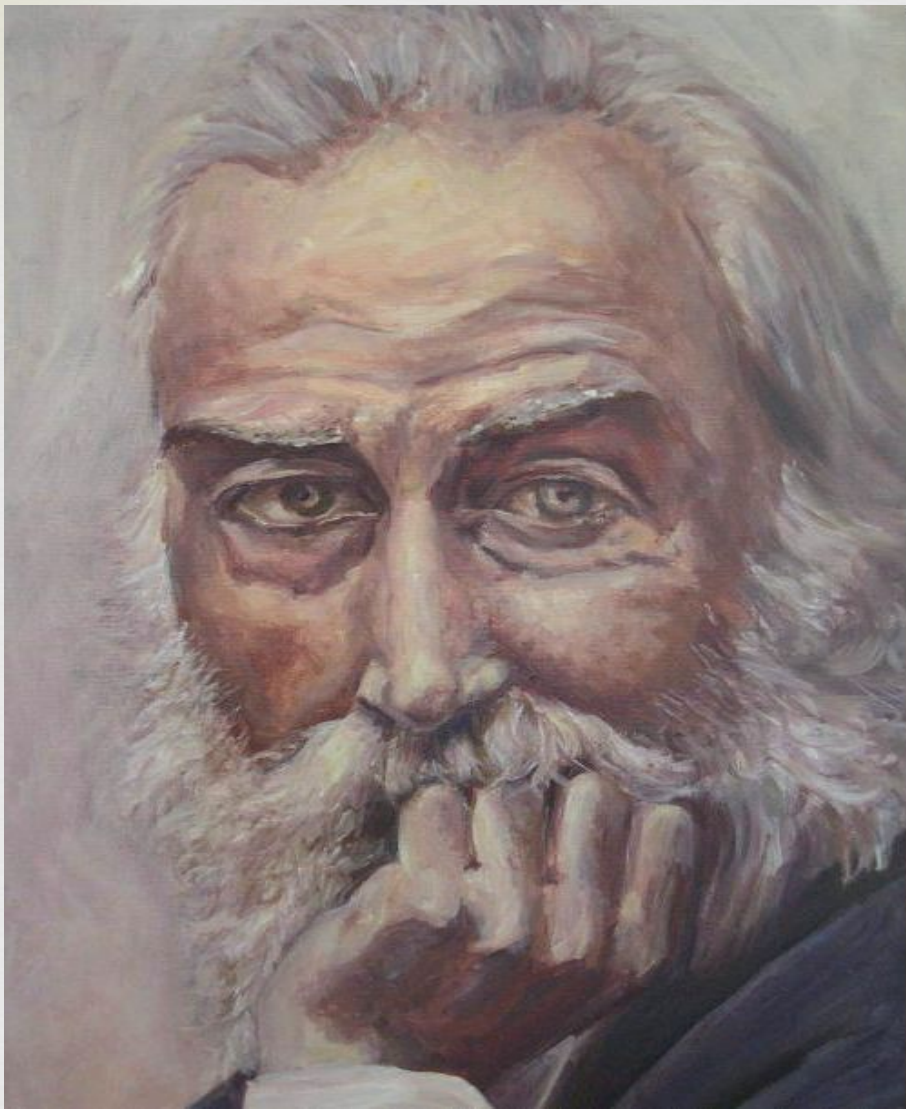
**...Муза! Я приношу тебе наше здесь
и наше сегодня,
Пар, керосин и газ, экстренные
поезда, великие пути
сообщения,
Триумфы нынешних дней; нежный
кабель Атлантики,
И тихоокеанский экспресс, и
Суэцкий канал,
и Готардский
туннель, и Гузекский туннель, и
Бруклинский мост.
Всю землю тебе приношу, как
 клубок, обмотанный
рельсами
и парходными тропами,
избороздившими каждое море,
Наш вертящийся шар приношу...
(«Песня о выставке», перевод К.
Чуковского.)**

Я пишу для майбутнього.

Волт Вітмен

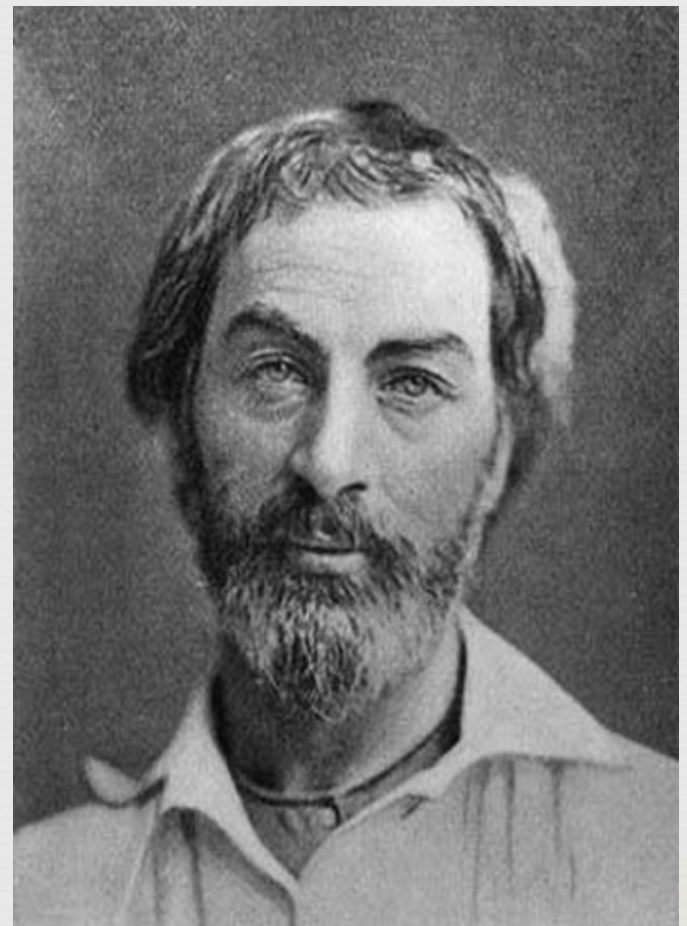
Єдина поетична збірка Волта Вітмена – “Листя трави” -

Основні твори

- збірка «Листя трави»
- поема «Коли бузок розквів торік у моєму дворі»
- цикл віршів «Прощай, моя фантазіє!»

В тобі,
читачу,
тріпоче життя, гордість,
любов – як і в мені, тому
для тебе
ці мої пісні.

Walt Whitman

Волт Вітмен

Дата народження: 31 травня 1819

Місце народження: Вест-Хілз, Хантінгтон,
Лонг-Айленд, США

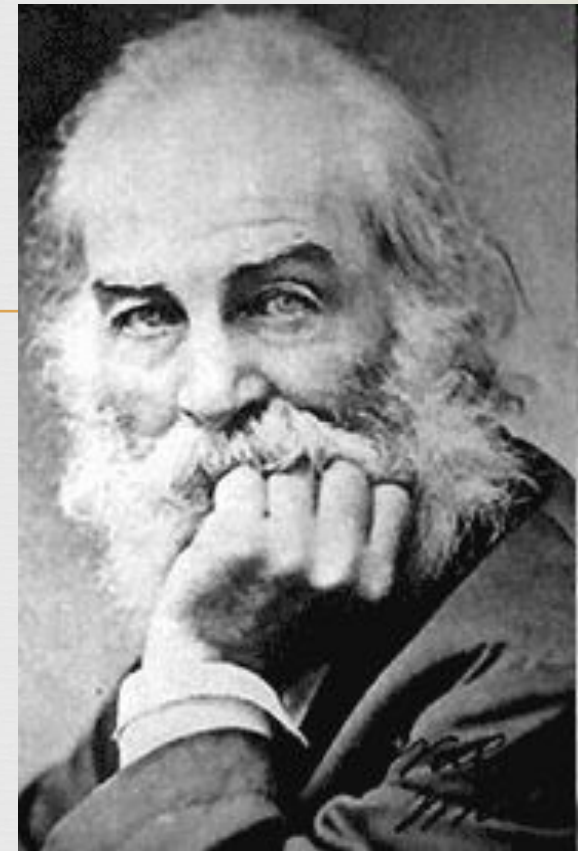
Дата смерті: 26 березня 1892 (72 роки)

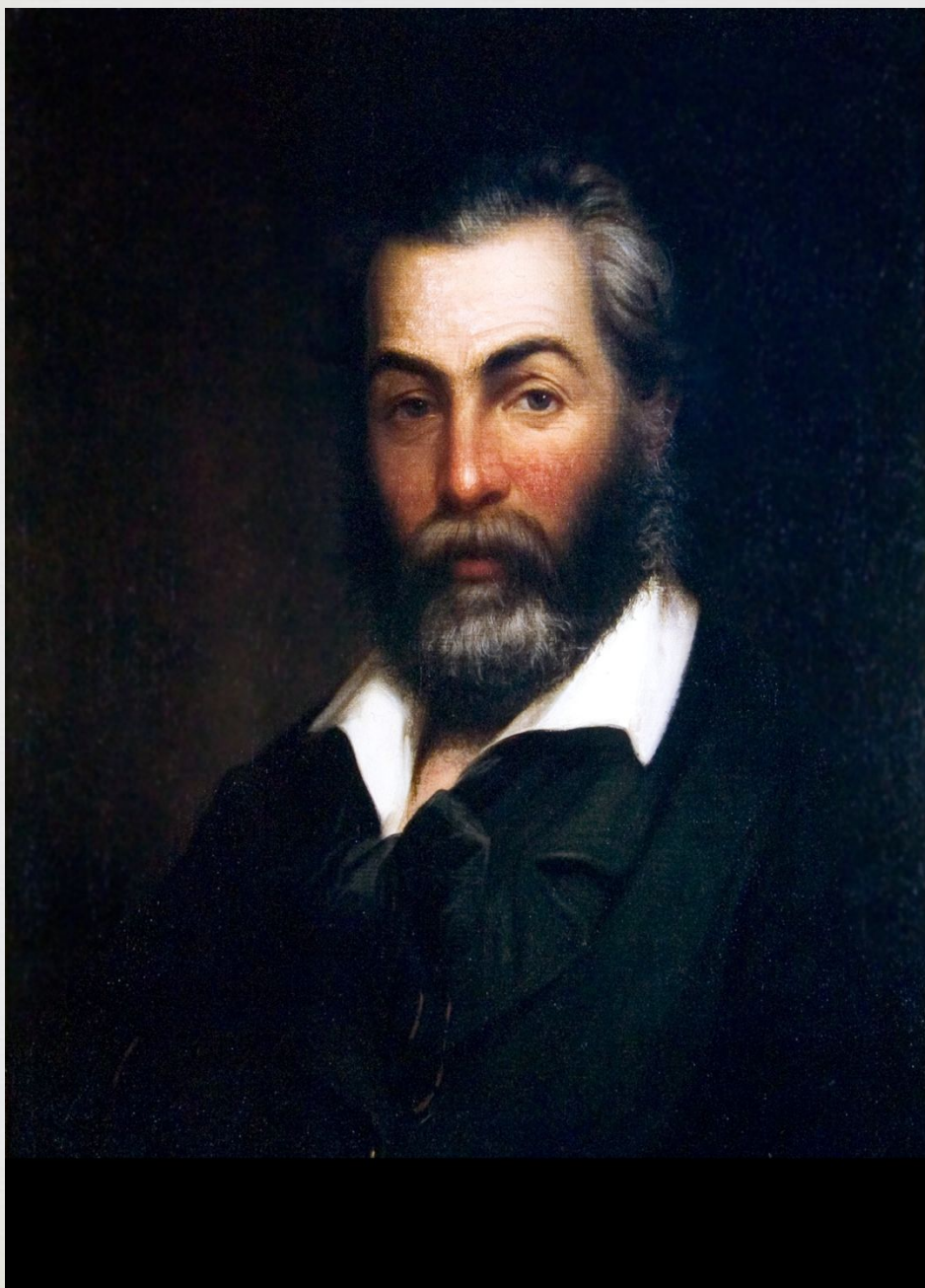
Місце смерті: Камден, Нью-Джерсі, США

Громадянство: США

Рід діяльності: поет, есеїст

Magnum opus: «Листя трави»

- Рік народження: 1819.
- У фермерській родині на острові Лонг-Айленд (Нью-Йорк), згодом жив у Брукліні.
- Освіта: школу не закінчив через бідність. Широкої освіченості набув самостійно, читаючи книги. Розпочав писати вірші.
- Змінив багато професій: був працівником друкарні, вчителем, столяром...
- Працював журналістом, згодом став головним редактором демократичної газети “Бруклінський орел”.
- В роки Громадянської війни (1860-1865) був санітаром у шпиталі.
- Розбитий паралічем, не втрачав оптимізму і продовжував роботу над поетичними творами.
- помер 1892 року в м. Камден (Нью-Джерсі).

**Перший, хто зустрінеться на
моєму шляху,**

Якщо ти, проходячи повз мене,

захочеш заговорити до мене,

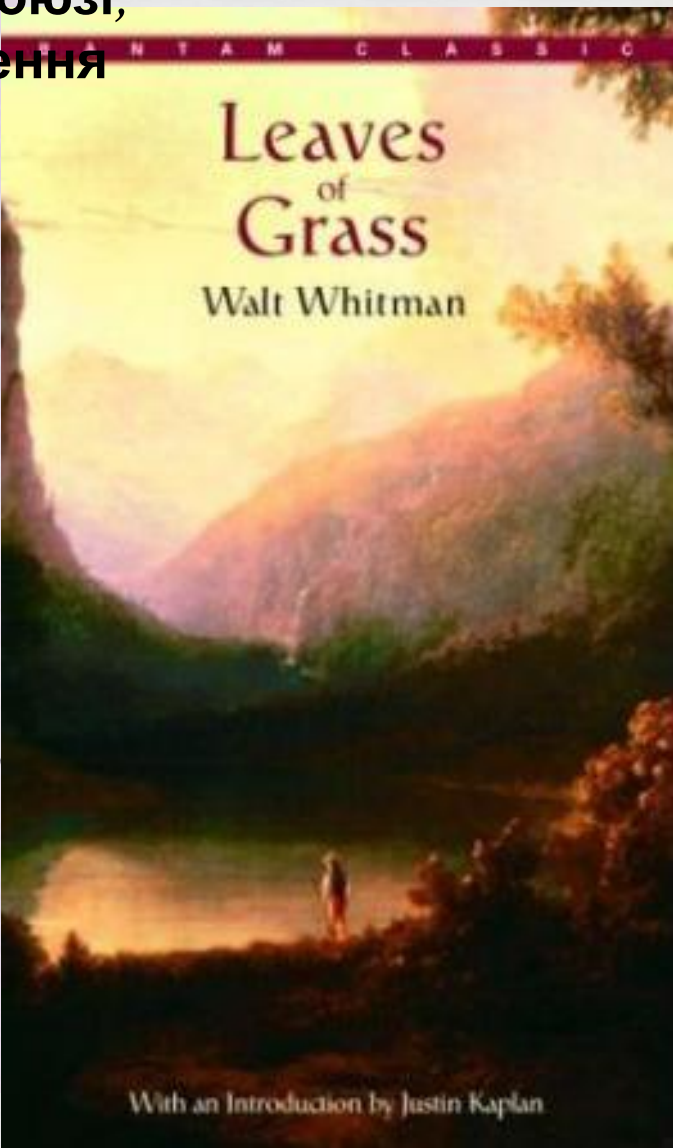
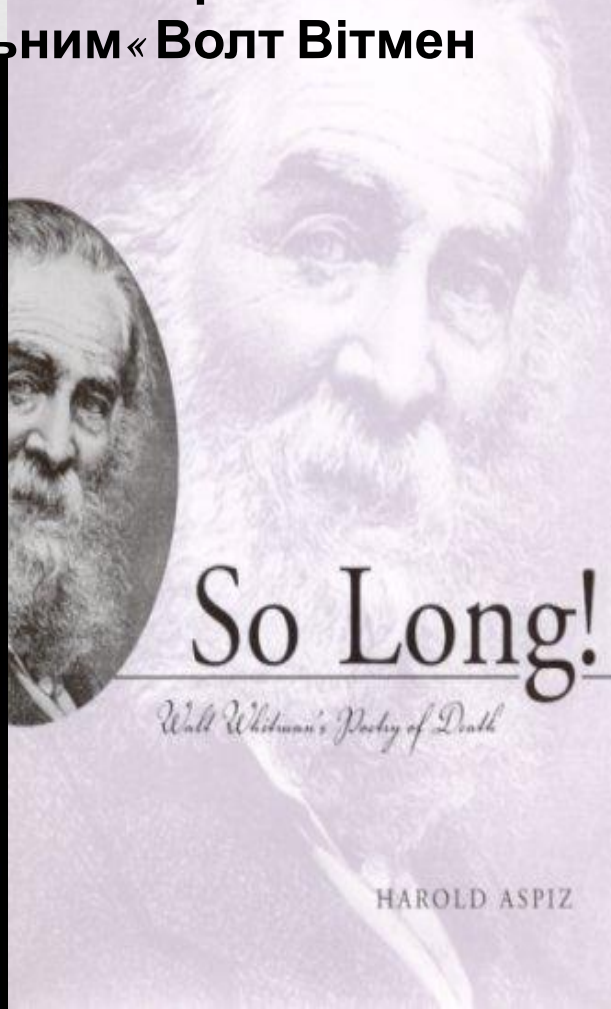
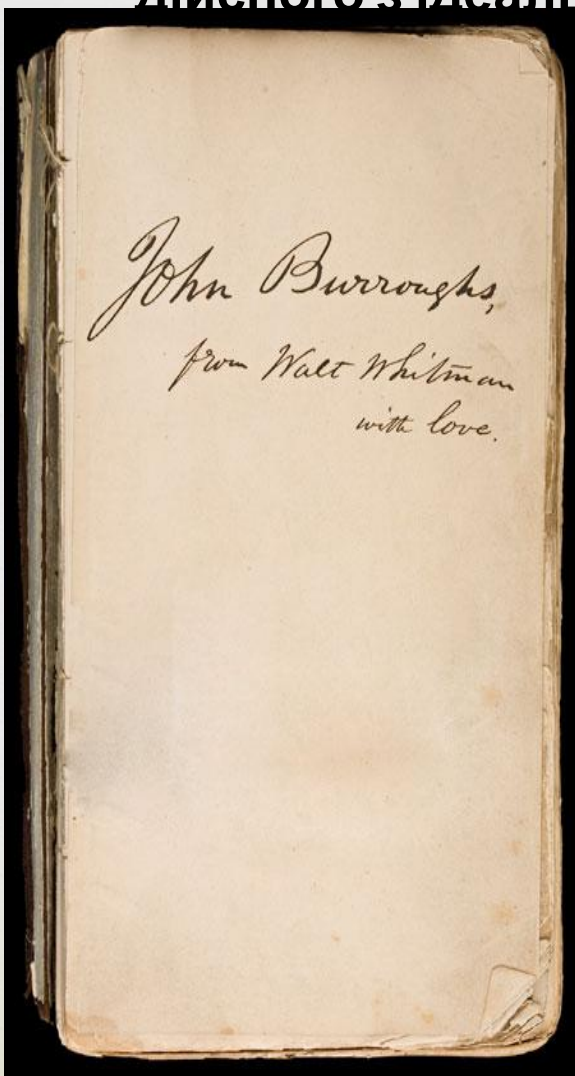
**то чого б тобі не заговорити до
мене?**

**Чому б і мені не розпочати
розмову з тобою?
«Пісня про себе»**

Будинок, в якому народився Волт Вітмен

Малюнок Дж.Пеннела

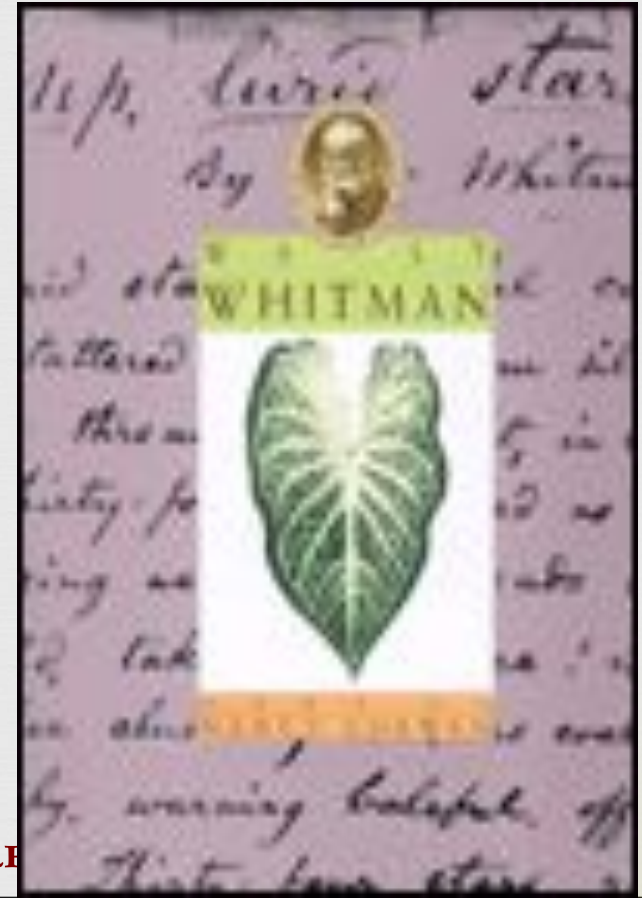
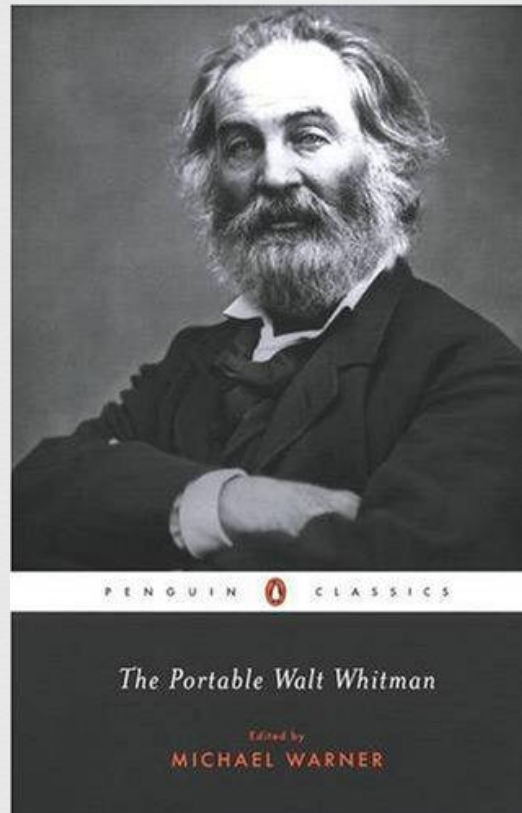
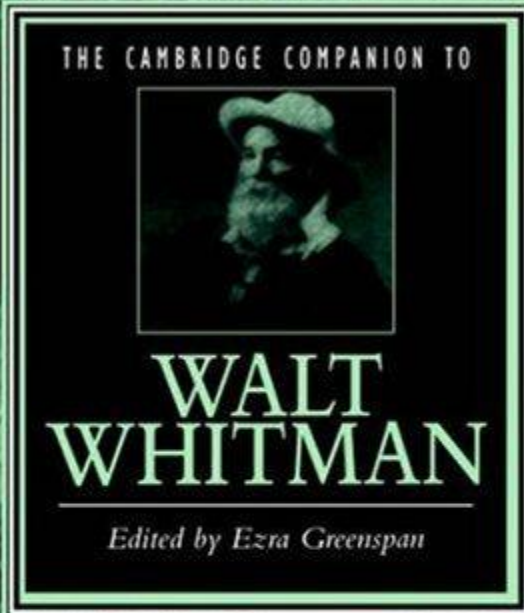
Ще хлопчиком я мріяв написати щось про морське узбережжя, про той таємничий обрій, що розділяє, об'єднує, як у шлюбному союзі, непорушне і мінливе... про велике зіткнення дійсного з ідеальним «Волт Вітмен

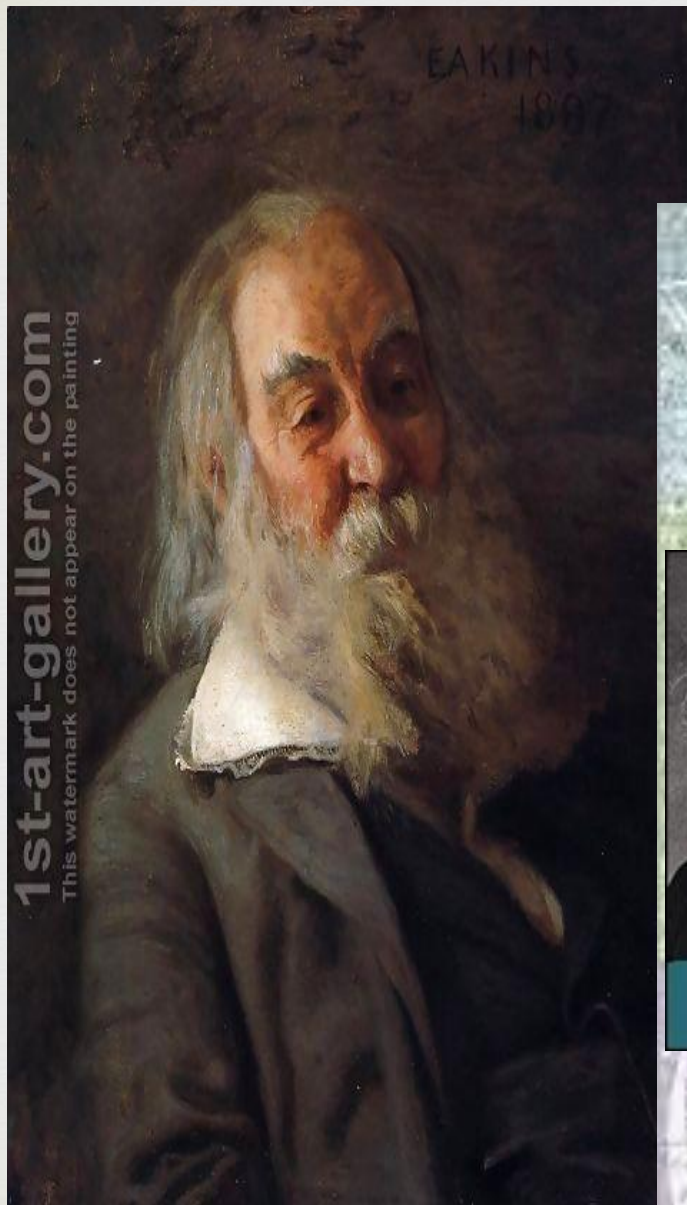
Зразки титульних сторінок американських видань

Я божественний усередині і зовні

.....
*Я щодня, щогодини, щомиті бачу скрізь Бога,
На обличчях чоловіків і жінок, і на своєму
обличчі. «Пісня про себе»*

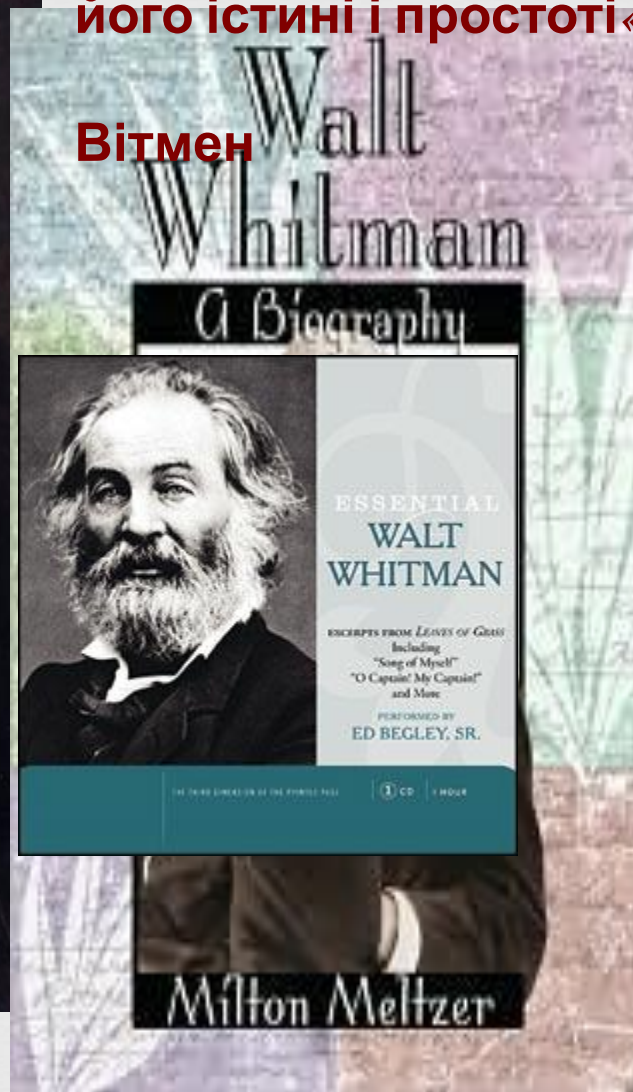

Зразки титульних сторінок американських видав

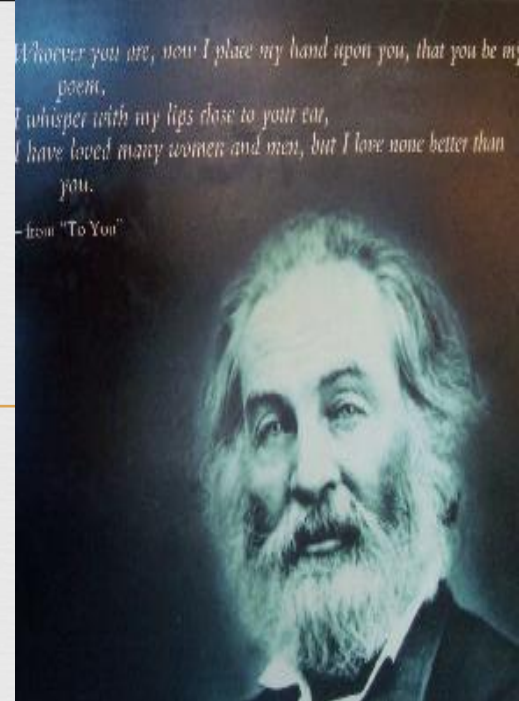
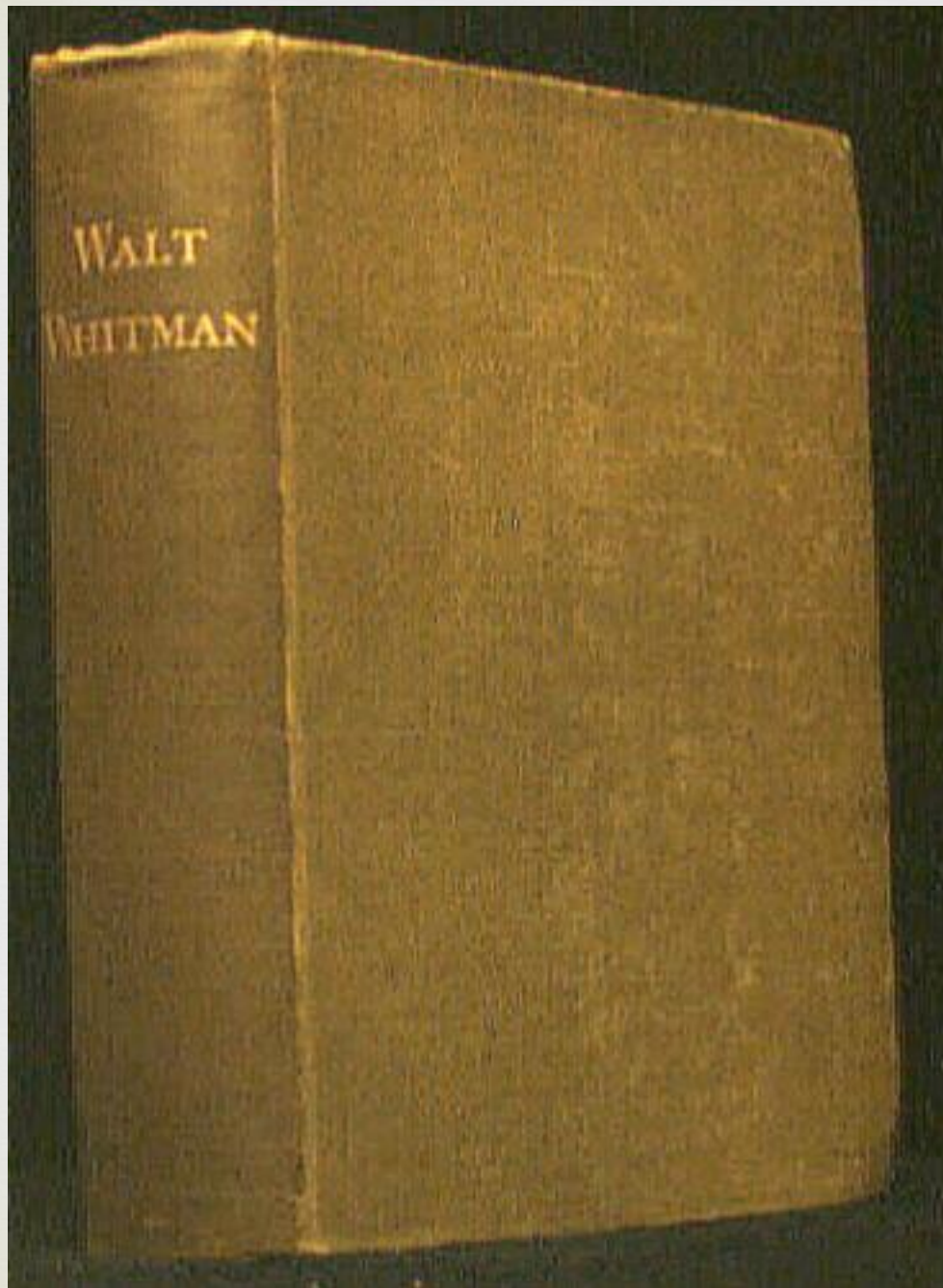

‘Поезія покликана розкривати прекрасне у житті, але прекрасне не в пишних окрасах - прекрасне саме життя як таке, в його істині і простоті»

Вітмен

Волт

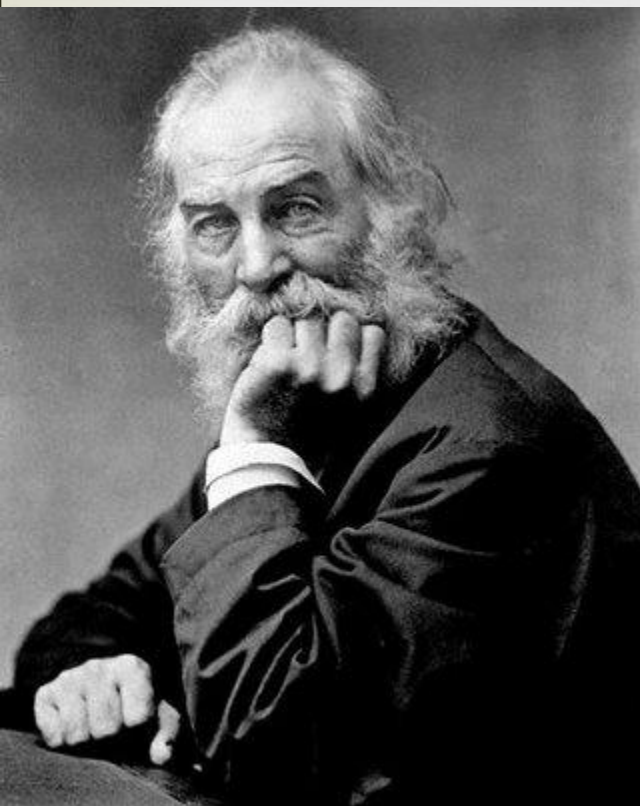
Тільки торкнувся землі ступнею.

**Звідти так і зринуть сто
любовей...**

**Саме тому і співає поет свій гімн
Землі:**

**Усміхнися і ти, млосна із
диханням свіжим, о земле. ...**

Усміхнися, бо йде твій коханець...

**Я втілюю у собі всіх
страждальців**

і всіх знедолених...

Хто принижує іншого,

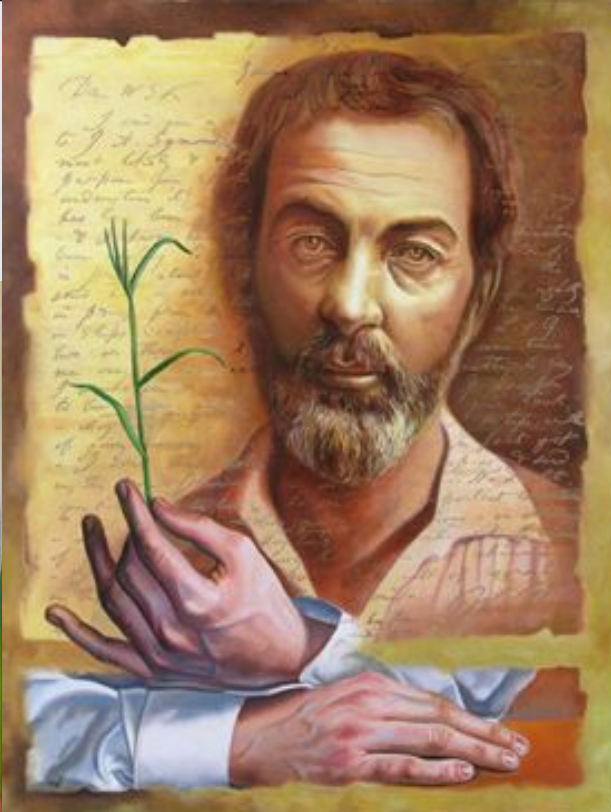
**той принижує мене. «Пісня
про себе»**

Галерея портретів поета

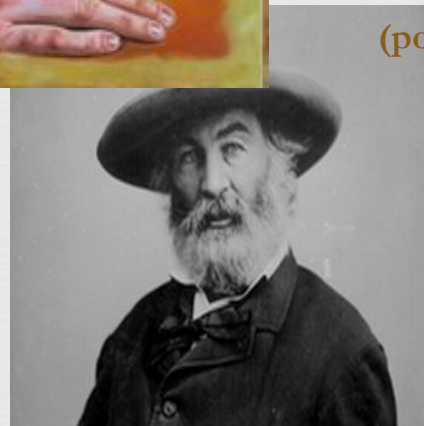

Плакат. Роберт Лейсі

**“Вся його
письменницька
сила в
надзвичайно
живому відчутті
безкінечної
широти Всесвіту”**

**К. Чуковський
(російський письменник і
перекладач)**

Надприродне — то все пусть,

**Я сам на свій час чекаю, щоб стати
одним з богів.**

I sit and look out

Walt Whitman (1819–1892). *Leaves of Grass*. 1900.

I sit and look out upon all sorrows of the world, and upon all oppression and
shame,

I hear secret convulsive sobs from young men at anguish with themselves,
remorseful after deeds done,

I see in low life the mother misused by her children, dying, neglected, gaunt,
desperate,

I see the wife misused by her husband, I see the
treacherous seducer of young women,

I mark the ranklings of jealousy and unrequited love attempted to be hid, I see
these sights on the earth,

I see the workings of battle, pestilence, tyranny, I see martyrs and
prisoners,

I observe a famine at sea, I observe the sailors

Casting lots who shall be killed to preserve the lives of the
rest,

I observe the slights and degradation cast by arrogant persons upon laborers, the
poor, and upon Negroes, and the like;

All these—all the meanness and agony without end I sitting look
upon,

See, hear, and am silent.

Сижу и смотрю

Я сижу и наблюдаю все скорби мира, позор и угнетение,
Я слышу тайные судорожные рыдания юношей,
Испытывающих боль и угрызения совести от содеянного;
На самом дне я вижу мать, обиженную собственными детьми,
Умирающую в отчаянии и полном одиночестве;
Я вижу обманутую мужем жену;
Я вижу вероломного соблазнителя юных женщин;
Я замечаю муки ревности и несчастной любви,
которые напрасно пытаются скрыть; Я вижу темные пятна на
теле земли,
Я вижу ужасные последствия битв, мора и тирании;
Я вижу мучеников и палачей;
В открытом море я вижу умирающих от голода моряков,
Бросающих жребий, кому быть съеденным ради спасения
остальных.
Я наблюдаю пренебрежение обличенных властью к людям труда, беднякам,
неграм;
Все это, все зло и агонию без конца я наблюдаю, вижу, слышу... и молчу.

Перевод О. Красницкой

Верлібр

- «Я відкинув римований і білий вірш. Білий вірш особливо мені бридкий, але ритм я визнаю, не зовнішній, регулярний і розмірений: короткий склад, довгий склад... Як хода кульгавого; така поезія мені чужа. Морські хвилі не викочуються на берег через рівні проміжки часу, як і пориви вітру між соснами, а проте і в рокоті хвиль, і в шелесті вітру між дерев є чудовий ритм. А який би він був монотонний, як стомлювався б від нього слух, якби він був правильний! Саме цей різновид мелодії і ритм я намагався вловити...»

Себе я прославляю, себе я оспівую,

І те, що приймаю я, приймете й ви,

Бо кожен атом, котрий належить мені,

Так само належить вам. «Пісня про себе»

**Поетичне
новаторство митця**

«З боротьби я книжку свою зробив...»

- ❑ оригінальні рими (верлібр)
- ❑ Представник перехідного періоду між трансценденталізмом та реалізмом

**“каталог” – перелік предметів, явищ навколишнього світу
(мета прийому – викликати у читача творчий настрій,
відчуття
радості життя та власної сили.**

**нерозривно поєднував конкретний та
абстрактний плани.**

**прийоми ораторського мистецтва:
вигуки, повтори, чергування
запитань і відповідей тощо.**

**збагатив літературну мову Америки,
увівши до неї живу народну лексику.**

Художній світ В.Вітмена “ Все обертається навколо мене, концентрується в мені, виходить з мене самого. У мене є лише один центральний образ — загальна людська особистість ”.

розвиток урбаністичної теми

лейтмотивні теми Демократії та США

Простота стилю, навмисний “брак” метафор, широке вик.верлібру

Оспівування досягнень точних наук

Космічний масштаб зображуваного

ствердження любові-дружби як засадничого принципу
всесвітнього буття

зображування безміру Всесвіту, в якому не існує кордонів між життям
і смертю, між “я” і “ти”

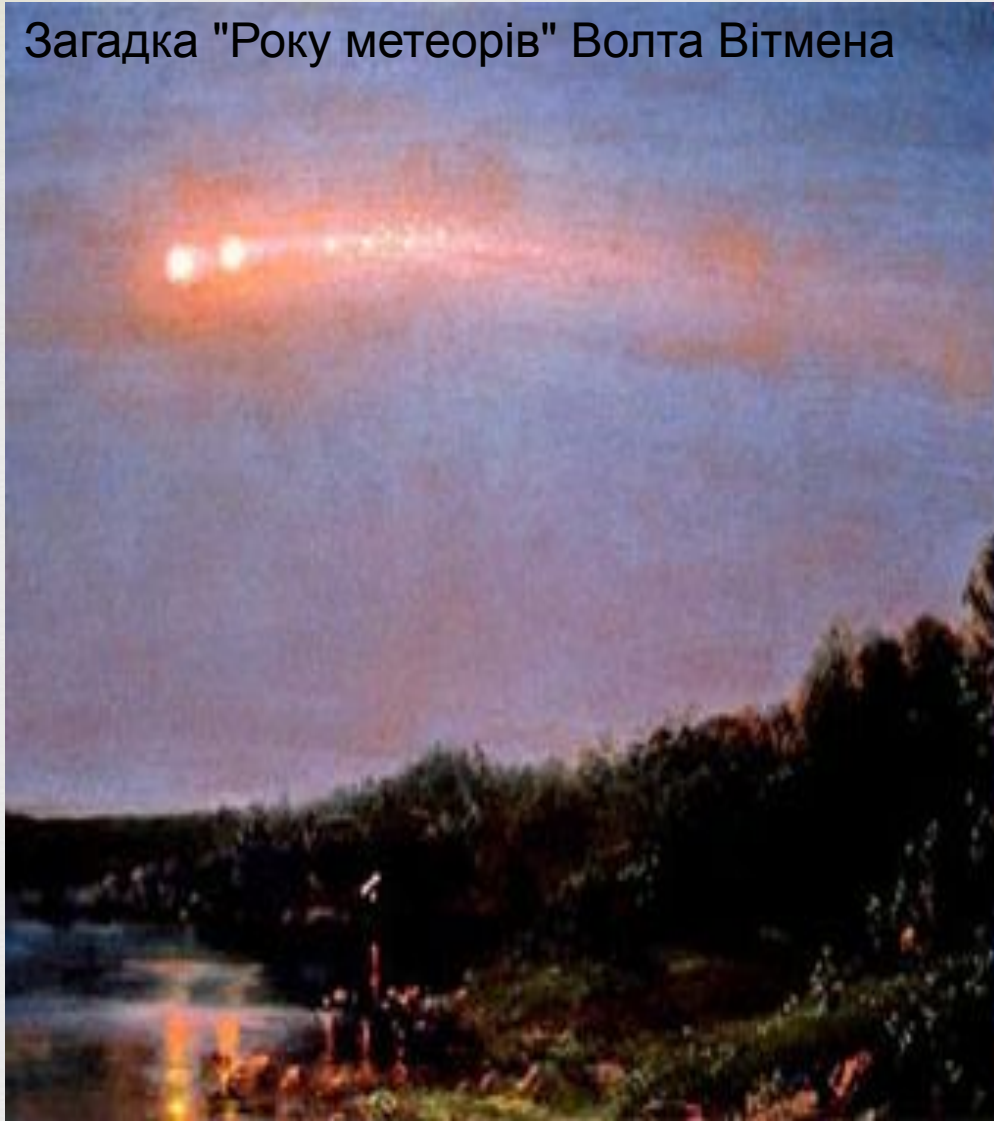
Ілюстрація В.Пивоварова до книги К.Чуковського “Мій Вітмен”

'Рік метеорів'

- Вірш був написаний Вітменом в Нью-Йорку в 1859-60 роках. Яскравий склад і безліч деталей — ("Не забуду дивну, нескінченну процесію метеорів, // засліплюючу і в той же час видиму абсолютно виразно. // (Мить, тільки мить вона несла над головами клуби неземного вогню, // Потім віддалилася, канула в ніч і пропала") припускали, що Вітмен надихався подією, що дійсно відбувалася. Проте дослідники творчості поэта

Загадка "Року метеорів" Волта Вітмена

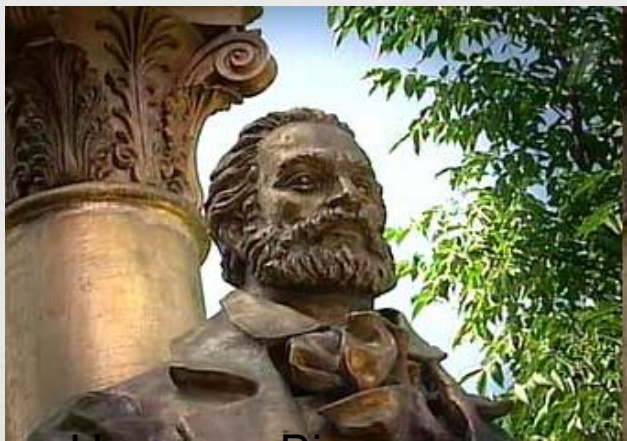
Фрагмент картини "Метеор 1860 року" Фредеріка Едвіна Черча

Техаські учені з'ясували, що образ "процесії метеорів", оспіваний Волтом Вітменом у вірші "Рік метеорів", не плід уяви поета, як вважалося довгі роки, а опис атмосферного явища, що дійсно мало місце. Комета, про яку в "Році метеорів" пише Вітмен ("Не забуду комету, що неждано з'явилася з півночі, палахкотівши в небесах"), відома як Велика комета 1860 року (C/1860 M1), яку бачили у всьому світі.

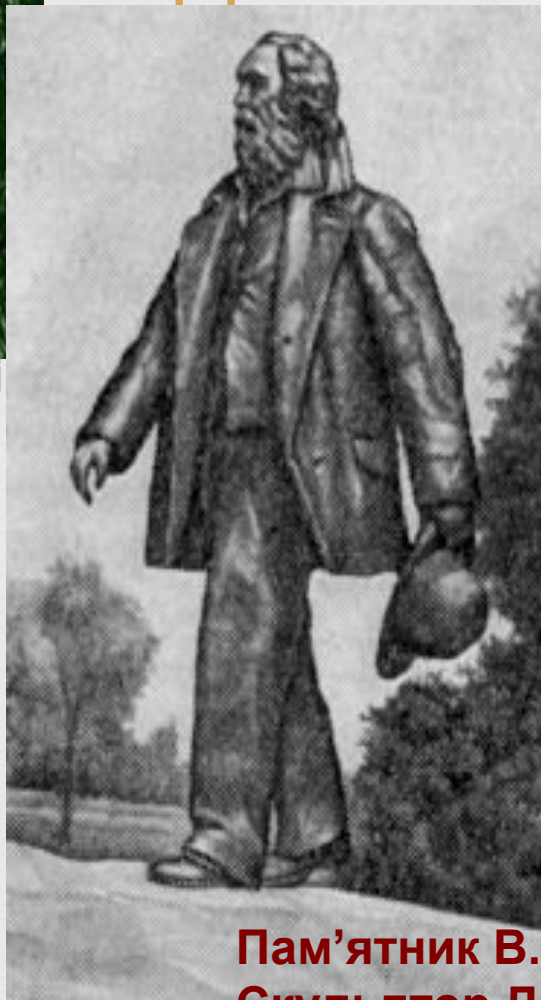
Астрономам і літературознавцям в державному університеті штату Техас вдалося знайти зв'язок між віршем і рідкісним явищем - метеорним потоком, що проходить по дотичної до поверхні Землі, про яке багато писали в липні 1860 року в Америці.

**Пам'ятник В.Вітмену в Москві
на території МДУ . 2009 р.**

На честь Вітмена названий
кратер на Меркурії.

**Пам'ятник В.Вітмену в Нью-Йорку
Скульптор Д.Девідсон**

Я любив землю, сонце,
тварин, я зневажав
багатство. Я ділився з
усіма, хто б не попросив,
піклувався про калік,
відавав свій заробіток
іншим. Ненавидів тиранів,
спреречався, не рахуючись
з Богом, терпляче
ставився до людей, не
схиляв голови ні перед чим
відомим чи невідомим...
Хотів лише того для себе,
чого для інших досягав...

Волт Вітмен

Вітмен і Україна. Вітменівські мотиви в поезії

Що таке трава?

“...Трава, - що воно таке?” – запитав мене син
очима.

І підсунувся, ще підсунувся і плічком своїм ще
запитав.

Що ж мені відповісти? Менше від сина я знаю
І більше від сина не знаю, що ж то таке трава...

Може, це прапор мій з шовку зеленого,
Прапор надії на штурмі вітрів,
Що між буття, між життя цілоденного
У полум'ї віку іще не згорів.

Може, від Бога зелена хустинка,
Що вбереглася від сопел ракет,

Та за велінням земного годинника
Сповідує смерть, загусає в брикет.

Сонячна пташка з зеленими крилами,
Пахкий ієрогліф з таємних родин...

Якби ж він в контексті, давно вже відкрили б ми,
Хто він, такий та сякий, за один!

Іван Драч

"Листя трави"

Зміст книги: духовний шлях самого поета, духовний шлях людини, яка беззупинно шукає свого шляху у Всесвіті.

Сюжет: взаємовідносини людини і всесвіту, ідея - вічна і неухильна віра в торжество людини.

Тема книги: людина, сам Вітмен.

Ідея книги: вічна і нерухома віра в перемогу людини.

Жанр: ліро-епічний твір.

Тематика: життя і смерть, природа, доля індіанців, рівність людей, чоловік-жінка, Америка, світова демократія. поет і поезія.

Новаторство: використання верлібра (вільного вірша), діалогічність, каталогізація (перелік реалій для створення ефекту всеосяжності).

«Листя трави... - це переважно спроба виразити мою власну емоційну та особистішу природу..., спроба докладно - від початку й до кінця - відтворити Особу, людське ество (мене самого в другій половині 19 століття в Америці), і зробити це вільно, вичерпно й правдиво»- а також контрасти,
повтори

1855р. - перше видання. Письменник набрав власноруч книгу і видав власним коштом. Всього 12

віршів і поем без назви. Колір обкладинки зелений

За все життя Вітмена вийшло 11 видань збірки.

1892р., 12-е видання- останнє, "видання смертного ліжка" містить 400 віршів

Трансценденталізм — напрям філософії — напрям філософії, який вивчає те, що лежить за межами досвіду, те що неможливо пізнати, зважаючи на досвід

Я заповідаю себе грязній землі,
нехай я проросту моєю
улюбленою травою,
Якщо захочеш побачити мене,
шукай мене у себе
під подошвами. В. Вітмен

Митець принципово хотів лишитися в історії літератури автором однієї книжки — спочатку проклятої, а потім уславленої.

- «Тільки сліпий не побачить, яким дорогоцінним подарунком є «Листя трави». Мудрістю і талантом книга вища і самобутніша за все досі створене Америкою. Я щасливий, що читаю цю книгу, бо велика сила її завжди дарує нам щастя». Емерсон

Видання в Україні

- Уолт Уїтмен. Поезії. Видавництво «Дніпро», Київ, 1984 рік, 126 с.
- Уолт Уїтмен «Пісня про самого себе», — у час. «Всесвіт», 1976,
- Українська література про Вітмена: Лесь Герасимчук.
Американський бард в Україні. Київ, 2009.

Walt Whitman

УОЛТ УИТМЕН

“BEAT! BEAT! DRUMS!..”

- **Beat! beat! drums!-blow! bugles! blow!**
- **Through the windows-through the doors-burst like a ruthless**
- **force,**
- **Into the solemn church, and scatter the congregation,**
- **Into the school where the scholar is studying;**
- **Leave not the bridegroom quiet-no happiness must he have now**
- **with his bride,**
- **Nor the peaceful farmer any peace, ploughing his field or**
- **gathering his grain,**
- **So fierce you whirr and pound you drums-so shrill you bugles**
- **blow.**
- **Beat! beat! drums!-blow! bugles! blow!**
- **Over the traffic of cities-over the rumble of wheels in the streets;**
- **Are beds prepared for sleepers at night in the houses? no sleepers**
- **must sleep in those beds,**
- **No bargainers' bargains by day-no brokers or speculators-**
- **would they continue?**

- ❑ **Would the talkers be talking? would the singer attempt to sing?**
- ❑ **Would the lawyer rise in the court to state his case before the**
- ❑ **judge?**
- ❑ **Then rattle quicker, heavier drums-you bugles wilder blow.**

- ❑ **Beat! beat! drums!-blow! bugles! blow!**
- ❑ **Make no parley-stop for no expostulation,**
- ❑ **Mind not the timid-mind not the weeper or prayer,**
- ❑ **Mind not the old man beseeching the young man,**
- ❑ **Let not the child's voice be heard, nor the mother's entreaties,**
- ❑ **Make even the trestles to shake the dead where they lie awaiting**
- ❑ **the hearses,**
- ❑ **So strong you thump O terrible drums-so loud you bugles blow.**